

Vlaamse Fokkerijcommissie

Onderzoek naar Patellaluxatie

Patellaluxatie is een aandoening die meest wordt toegeschreven aan kleine rassen, maar ook voorkomt bij middelgrote tot grote rassen. De enige beschikbare/buikbare methode om patella luxatie in zijn verschillende gradaties te beoordelen, is een klinisch onderzoek door een geoefende dierenarts of eventueel een orthopedist .

De patella kan luxeren naar mediaal (vnl bij kleine rassen) of naar lateraal (bij grote rassen of na trauma)

De dierenarts zal voelen hoe los de knieschijf of patella opzij is te bewegen vanuit de femurgleuf. Afhankelijk van de uitwijking die door lichte druk kan veroorzaakt worden, oordeelt de dierenarts dat er geen luxatie is (graad 0) of dat er wel luxatie mogelijk is (graad1 t.e.m. 4). In de ergste graad is de knieschijf constant terug te vinden buiten de femurgleuf en springt ze nooit terug op haar plaats. Dit is zichtbaar te maken met een radiografie.

Deze honden manken continu. Op basis van de resultaten van het diergeneeskundig onderzoek kunnen er aan te raden combinaties voorgesteld worden.

Dit type onderzoek is zeer subjectief en daarom kan het verstandig zijn om dit onderzoek door verschillende dierenartsen te laten uitvoeren of door een panel die naar een consensus zoekt. Elke afgestudeerde dierenarts is door zijn opleiding in staat om dit onderzoek uit te voeren. Een gerichte opfriscursus kan aan te raden zijn om de objectiviteit te gaan verhogen.

Oorzaken

Patella luxatie kan genetisch bepaald zijn (femurgleuf niet diep genoeg) maar daarnaast kan Patellaluxatie ook ontstaan door een ongeluk (trauma) waarbij een of meerdere bandjes, die de knieschijf op zijn plaats houden, afscheuren. Ook ziektes, zoals bijvoorbeeld de ziekte van Cushing, kunnen ervoor zorgen dat de knieschijf losser komt te zitten.

Fokadvies

Er bestaat geen DNA test voor Patellaluxatie. Traumatische Patellaluxatie is niet erfelijk. Wanneer je een hond hebt met losse knietjes is het belangrijk om na te gaan hoe het gesteld is met de knietjes van de verwanten (ouders, grootouders, broers en zuster). Wanneer het probleem bij meerdere verwanten vastgesteld wordt, is de kans groot dat het om een erfelijke aandoening gaat. In dat geval wordt afgeraden met de hond te fokken. In elk ander geval is het steeds aangeraden om na te gaan hoe het gesteld is met de knietjes van de andere partner en zijn verwanten.

Patellaluxatie is een complexe aandoening en is net zoals heupdysplasie van meerdere factoren afhankelijk. Selectie is dus niet zo eenvoudig.